

Núm. de Protocol : AD-0051-3/06
TSA: 50/07

S E N T È N C I A NÚM. 35-2008

PARTS:

Apel·lant: J.S.G.

Representant: E.C.

Advocat: X.L.

Apel·lada: HBLE. COMÚ D'ENCAMP

Representant : J.A.

Advocat: E.G.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M.I.Sr.Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I.Sr. Bernard Plagnet
M.I.Sr.Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 5 de maig de 2008

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número AD-0051-3/06

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en la sentència número 1007-0105, de 19 d'octubre de 2007, va desestimar la demanda promoguda per la Sra. J.S.G. en la que demanava que es condemnés al Comú d'Encamp a indemnitzar-la per acomiadament encobert i il·legal, i va declarar ajustada al Dret la desestimació per silenci de la petició formulada en aquest sentit en via administrativa.

La sentència considera que no s'han demostrat les circumstàncies de fet en les que la demandant basava la reclamació, consistents en que va haver de dimitir de la seva condició de funcionària en ser apartada del seu càrrec de cap de secció de la biblioteca comunal, que va patir un tracte humiliant i vexatori i que es van modificar les seves condicions de treball, essencialment el seu horari.

2.- La representació processal de la Sra. S. formula un recurs d'apel·lació contra la sentència en el que després d'analitzar els raonaments que sobre la prova conté, arriba a la conclusió de que les circumstàncies que van determinar el seu cessament voluntari han quedat demostrades i en conseqüència demana la revocació de la resolució judicial i la declaració del dret a percebre les indemnitzacions que sol·licitava en la demanda, per haver-la apartat del servei que prestava de forma indeguda i injustificada i per danys morals.

3.- Donat trasllat del recurs a la representació del Comú d'Encamp, el contesta oposant-se a la seva estimació i exposant com la sentència recorreguda, que analitza abastament les circumstàncies de fet i la prova practicada, palesen que la decisió de la Sra. S. de cessar en la seva condició de funcionària va ser voluntària i per evitar la prossecució i finalització dels expedients disciplinaris que el Comú tenia oberts en contra seva.

4.- Formulats els corresponents escrits de conclusions, han quedat les actuacions vistes per a deliberar i decidir el Tribunal.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò establert en l'article

Segon.- De la documentació que conforma l'expedient aportat a les actuacions pel Comú d'Encamp, de la prova practicada en la primera instància i que abastament explica la sentència, en resulta que la Sra. J.S.G va treballar al Comú d'Encamp, amb la condició de funcionària, des de l'any 1992 i des de l'any 2000 com a cap de secció de la biblioteca comunal i pel que fa la les circumstàncies de fet en les que s'inscriu el que la apel·lant considera acomiadament encobert, resulta que el 25 de febrer de 2005 se li va comunicar l'inici d'un expedient disciplinari per falta greu i tot seguit es va produir la baixa per prescripció mèdica des del 3 de març de 2005 fins el 21 de gener de 2006, data en què es va incorporar, però que fou seguida del període de vacances, de manera que es va incorporar al treball el dia 3 de març de 2006; segons indica l'apel·lant, la situació d'humiliació permanent amb que es va trobar després de la incorporació va determinar que el 6 de març de 2006 -és a dir, tres dies després-presentés per escrit la seva renúncia, amb caràcter irrevocable i immediat, a la condició de funcionària.

La pretensió que exerceix la part agent parteix de la base de que la renúncia a la condició de funcionària ha estat induïda per una situació de fet, provocada pel Comú, que ha de produir les mateixes conseqüències jurídiques que una resolució d'acomiadament favorable al funcionari que, en els termes de l'article 50 de la Llei de la funció pública, li permet optar entre la reincorporació al servei o el cessament com a funcionari i, cas de fer-ho en aquest sentit, amb el dret a cobrar retribucions deixades de percebre i una indemnització d'una mensualitat per any de servei a l'Administració.

Emparant-se en aquest precepte, demana una indemnització de 29.966,36 € a la que n'afegeix una altra de 35.000 € més per danys morals.

Tercer.- Tenint en compte que la Sra. S. va presentar la renúncia a la condició de funcionària, és a dir, va realitzar un acte propi, a l'empara dels articles 46 i 47 de la Llei de la funció pública, de conseqüències jurídiques molt transcendents, el que cal analitzar és fins a quin punt aquesta renúncia es pot considerar de manera objectiva fruit d'una actuació del Comú, o no; en cas afirmatiu, caldria analitzar si efectivament es va produir un acomiadament encobert i en cas negatiu, la decisió tindria un caràcter autònom que només pot produir la pèrdua de la condició de funcionària de la Sra. S.

Per aquest anàlisi és molt important constatar que quan el dia 6 de març de 2006 la Sra. S. va presentar el que va qualificar com dimissió

irrevocable i amb caràcter immediat, només havia treballat tres dies des de la seva incorporació després d'un període de baixa que s'havia iniciat un any abans i és raonable que durant la llarga baixa el Comú hagués reorganitzat els efectius humans de la biblioteca d'acord amb les prestacions del servei que va considerar necessàries; a aquesta situació cal afegir la pendència d'uns expedients disciplinaris oberts contra la Sra. S. per incompliment de les seves obligacions laborals, fonamentalment relatives als horaris, que no es van poder tramitar a conseqüència de la baixa i que si s'haguessin pogut tramitar a partir de la reincorporació al servei enlloc d'extingir-se amb la pèrdua de la condició de funcionària, haurien permès esbrinar fins a quin punt era la pròpia conducta de la Sra. S. la mereixedora d'una sanció disciplinària i no l'actuació del Comú la determinant de la renúncia.

Finalment, cal no oblidar que les circumstàncies d'apartament del càrrec, tracte humiliant i vexatori i modificació del seu horari laboral que la Sra. S. expressa com justificadores de la seva renúncia han estat analitzats abastament en la sentència, que arriba a la conclusió, ben contundent, de que l'actuació del Comú en aquests extrems s'ajusta totalment al Dret, qualificació que aquest Sala ratifica integrament.

En aquestes condicions, la renúncia de la Sra. S. a la seva condició de funcionària no es pot associar a una injustificable actuació del Comú i s'ha de considerar una decisió autònoma que no produeix altres efectes que la pèrdua de la condició de funcionària, el que comporta la desestimació del recurs d'apel·lació i la confirmació de la sentència.

Quart.- No hi ha mèrits per a una expressa condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en nom del poble andorrà ha decidit desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. J.S.G contra la sentència dictada per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, número 2007-0105, de 19 d'octubre de 2007, que es confirma, sense fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses del procés.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.